

DeMorgen.**De Morgen**

Date: 20-04-2024

Page: 18

Periodicity: Daily

Journalist: -

Circulation: 28263

Audience: 236445

Size: 271 cm²

RECENSIE

Onverdraaglijk meesterwerk, gruwelijk efficiënt theater

★★★★★

Medea's kinderen

Milo Rau

Medea's kinderen gaat niet over het lot van Medea. Het gaat over ons lot, en over hoe we steeds weggijken van fundamenteel geweld. Milo Rau dwingt ons die passiviteit in vraag te stellen.

Een vrouw gaat naar de Delhaize en koopt een keukenmes. Dit loopt niet goed af, dat weet iedereen. In het geval van Medea weten we dit al eeuwenlang. Milo Rau vermengt in *Medea's kinderen* de Griekse tragedie met een hedendaags familiedrama. Twee verhalen over een verlaten vrouw, die de controle over haar (door mannen bepaalde) leven terugclaimt door het allerergste: de moord op haar kinderen. Rau hanteert hetzelfde concept als in zijn 'doorbraakstuk' *Five Easy Pieces* (2016), waarin hij een cast kindacteurs de zaak-Dutroux liet naspelen.

Op een groot filmscherm vertellen volwassen acteurs hun verhaal, de kindacteurs re-enacten deze scènes live en worden daarbij gefilmd door 'kindcoach' Peter Seynaeve. Waar de vooraf opgenomen filmbeelden ons

binnenzuigen in intimiteit en zelfs sentiment - een traan biggelt over de wangen van Sien Eggers - lijken de livescènes wel een parodie: dapper worstelen de personages van de kindacteurs zich door de soms hoogdravende oud-Griekse teksten.

Rau slingert ons listig van betrokkenheid naar vervreemding, van 'erin' naar 'eruit' - Raus theater is altijd een lesje in hoe het medium werkt. Telkens als Seynaeve na een aangrijpende scène 'cut' roept en zijn camera stillegt, halen we opgelucht adem. Het vrolijke geklets tussen de kinderen bevrijdt ons van zwaarte.

Kindacteurs spelen het verhaal dat de volwassen acteurs op het scherm vertellen. © NTGENT

Dat psychologische comfort neemt Rau langzaam van ons weg. Gaandeweg verdwijnen de kinderen in hun rol, de grens tussen de vertelniveaus wordt flou. "Peter, laat me los!", gilt een meisje wanneer ze door Seynaeve wordt meegesleurd. De moorden worden van dichtbij gefilmd, en zijn moeilijk te verdragen. Zelfs wie de ogen sluit ontsnapt niet aan het langdurige gereutel van kinderen met doorsneden keel, stikkend in hun eigen bloed. Er is nu geen 'in' of 'uit' meer - de wereld is één, en fundamenteel gewelddadig. En wij, passief publiek, maken deel uit van dat geweld.

LOT

Maar anders dan in de Griekse tragedie is ons lot niet bezegeld. Net door kindacteurs in te zetten hint Rau op onze kans om de herhaling te doorbreken. Daarvoor moeten wij, het publiek, wel in beweging komen. Om te beginnen door ons een andere Medea te verbeelden, eentje die gewandelt van haar lot. Er is een toekomst mogelijk, als we stoppen met weggijken.

Medea's kinderen is gruwelijk efficiënt theater. Langzaam en meedogenloos knijpt Rau de tang dicht. Hij krijgt ons precies waar hij ons hebben wilde. (EC)